

te; necnon eadem commodari, aut precario dari non possit pro Indulgentiarum communicatione, alioquin amittant Indulgentias jam concessas: tum etiam prefata post Pontificiam Benedictionem vendi non possint, juxta dispositionem *Decreti Sacre Congregationis Indulgentiarum, et Sacrarum Reliquiarum*, editi die 5 Junii 1721.

Insuper Sanctitas Sua confirmat Decretum *fel. record. Benedicti XIV datum sub die 19 Augusti 1752*, quo expresse declarat Missam ad Altare (in quo aliqua ex prefatis sive Crucifixi, sive Numismatis Imago quoquo modo collocata fuerit) lectas, sive a Sacerdote hujusmodi Imaginem secum habente celebratas, vigore dicte Imaginis, nullo prorsus gaudere privilegio.

Præterea vetat, ne quisquam, quem Infirmis morti proximis assistere contigerit, Benedictionem eum Indulgentia Plenaria in articulo mortis, vigore hujusmodi Imaginis, illis impertiri audeat sine speciali facultate in scriptis obtenta, quoniam ad hujusmodi effectum in Constitutione *Benedicti XIV* incipien. *Pia Mater*, satis provisum jam fuit.

Virtute indulti Romæ dati die 9 aug. 1885
Nobisque ad quinquennium concessi, Domino

Odoloni Paradis

Presbytero Quebecensî, usque ad diem 9 aug. 1890
facultatem concedimus benedicendi coronas precatórias, sive sacra numismata eisque applicandi indulgentias, necnon divæ Birgittæ nuncupatas.

Datum *Quebri*, die 8 sept. 1885

H. S. A. Arcepus Queb.